

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Muzeum Ziemi Kłodzkiej, Kłodzko

DZIEŁO SZTUKI: Pracownia kapelusznicza

TEMAT: Pracownia

ANALIZA: Szanowni Państwo, co to jest albo co to nie jest? Co to jest? Kapelusz. A jak nazywa się taki rodzaj kapelusza o cylindrycznym kształcie? Cylinder! Wspaniale. A słyszeli Państwo o składanym cylindrze? Raczej nie. Były i takie składane i nazywały się szapoklakami. Oooo..Ale wracamy do naszego cylindra, jest cylinder a obok stoi piękne...pudło na cylinder. Kto był specjalistą od robienia cylindrów, kapeluszy? Kapelusznik. Znają może Państwo jakiegoś kapelusznika? Niestety nie. Ja też nie znam. A kto nosił cylinder na głowie? Mężczyźni. Tak, czy każdy mężczyzna nosił cylinder? Wyższe sfery. Tak, a jak wyższe sfery, to i portfel...grubszy. Czy współcześnie nosi się cylindry? Nie widziałam, nie. Ja widziałam tylko w telewizji, arystokracja angielska jeszcze pojawia się na różnych uroczystościach w takim nakryciu głowy. Taki cylinder, to chyba też trzeba umieć nosić, bo jest się w nim o

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otępiennych

kilkanaście centymetrów wyższym i np. pokonywanie drzwi w cylindrze może skończyć się skoszeniem cylindra z głowy. Ha, ha, ha. A pamiętają Państwo, jeszcze do niedawna, zresztą wśród starszych osób jeszcze do dzisiaj, nakrycie głowy było obowiązkowe. I był taki ładny zwyczaj, przy powitaniu i pożegnaniu, kłaniania się z równoległym zdjęciem czapki, kapelusza. Zdejmować z gracją taki cylinder, przy każdym powitaniu i pożegnaniu chyba było trudniej niż w przypadku czapki albo kapelusza. Na pewno. Gdzie Panowie chadzali w cylindrach? Na spotkania, na randki, na spacer. Chodzenie na randki i spacer to forma spędzania czasu wolnego. W jaki sposób Państwo lubią spędzać czas wolny. Ja w ogrodzie, ja łowię ryby, lubię czytać, a co Pani lubi czytać? Romanse. O to w romansach panowie w cylindrach są często bohaterami. Tak, ha, ha, ha.

KONTEKST*: x

NASTRÓJ: Zadowolenie

WSPOMNIENIE*:** x

PODSUMOWANIE: x

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.